

صداوسیما اضافه کنیم، این مسیر تاحدودی شروع شده‌است و به زودی آن شاء... اتفاقات جدیدی رخ خواهدداد.» وی درباره حوزه نمایش وادامه تولید سریال در آری فیلم نیز تصریح کرد: «امید داریم در دوره جدید خیز قابل توجهی در قسمت تولیدات نمایشی برون مرزی هم داشته باشیم.» / جام جم

رویکردی را دنبال کرده‌ایم که یکی پرورش استعدادها بوده و در همین یک سال اخیر برخی از استعدادها بعد از این‌که به مجموعه برون مرزی اضافه شده و شناخته شده‌اند، الان سرشان دعواست و مجموعه‌های رسانه‌ای دیگر یعنی تلویزیون‌های خارجی به دنبال آنها هستند. دنبال این هم هستیم که برخی چهره‌های شاخص را که با طراحی‌هایی که در ذهن خودمان سازگار است و البته با مقدرات مالی موجود، به کار بگیریم. برنامه ویژه ما این است که بتوانیم چنین افراد را به مجموعه برون مرزی

معاون برون مرزی صداوسیما با اشاره به اقدامات این معاونت بیان کرد تا اطلاع ثانوی تصمیمی برای راه‌اندازی و تاسیس شبکه یا کانال جدید ندارند. احمد نوروزی، معاون برون مرزی صداوسیما درباره شبکه‌های جدیدی که قرار است راه‌اندازی شود، توضیح داد: «فلا برنامه توسعه‌ای برای ایجاد شبکه یا کانال مد نظر نیست و عمده توجه ما به ارتقای کیفی و گسترش و عمق بخشی حوزه مخاطبان رسانه‌های موجود است.» معاون برون مرزی صداوسیما درباره حضور چهره‌ها عنوان کرد: «ما

خیز معاونت برون مرزی برای آثار نمایشی

گزارش روز

مرور پلیس‌های ایرانی که در تلویزیون خوش درخشیدند

دوربین، صدا، شلیک!

شاهد هستیم. اما چه می‌شود که برخی شخصیت‌ها بیش از دیگران در ذهن مخاطبان می‌مانند و پس از گذشت سال‌ها هنوز بازیگرانشان با همان عنوان شناخته می‌شوند؟

به نظر می‌رسد این رمز و راز را می‌توان در شخصیت‌پردازی، بازی باورپذیر و قصه جذاب جست‌وجو کرد. در اینجا تعدادی از این شخصیت‌های به یادماندنی و ویژگی‌های آنان را مرور کرده‌ایم. همچنین کریم لک‌زاده، کارگردان و یکی از اهالی قلم که در گروحه پلیسی و معمایی آثاری را نوشته، در این مورد نظرش را با جام جم در میان گذاشته‌است.

شخصیت‌های زیادی هستند که به عنوان پلیس در قصه‌های تلویزیونی با آنها آشنا شدیم و در ذهنمان مانده‌اند.

از کارآگاه‌های خارجی مثل پوآرو، ناورو و... بگیر تا نمونه‌های ایرانی مثل اوصیا در «سرنخ»، کارآگاه علوی، سرگرد احمدی در «هوش سیاه» و.... در این سال‌ها پلیس‌هایی را در مجموعه‌ها تلویزیونی دیدیم و این روزها در سریال «حکم رشد» هم یکی از آنها را

نوشین مجلسی گروه رسانه

نمایی از سریال گشت ویژه با بازی شاهد احمدلو

تبعید مامور اداره تأمینات

از کارآگاه‌های ایرانی که برای بسیاری از مخاطبان دیروز تلویزیون نام‌آشناست، کارآگاه علوی با بازی احمد نجفی را می‌توان نام برد؛ شخصیتی حق‌جو که برای کشف حقیقت و انداختن تشت بدنامی فاسدان از بام، کوتاهی نمی‌کرد و در این مسیر حتی موقعیت شغلی خود را به خطر انداخت.

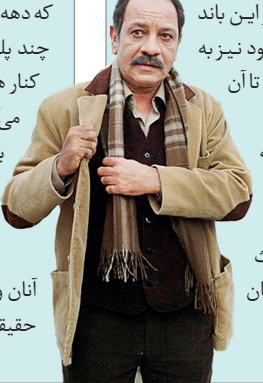
این شخصیت در دل تاریخ، مامور اداره تأمینات بود و سعی داشت پرونده‌های مفاسد عوامل رژیم شاه را به دست گیرد، محبوبیت کارآگاه علوی سبب شد سال‌ها بعد سری دوم سریال ساخته شود.

خواب و بیداری، خانواده پلیس

از سریال‌هایی که شخصیت‌های پلیس آن هنوز در ذهن مخاطبان زنده هستند، «خواب و بیدار» است که دهه ۸۰ پخش شد. در این سریال چند پلیس جوان با رابطه فامیلی کنار همدیگر روی یک پرونده کار می‌کردند. یکی از آنان پلیسی زن بود که مقابل شخصیت منفی قصه یعنی زنی تبهکار قرار می‌گرفت. این تقابل و همچنین ارتباط خانوادگی آنان و تلاش‌شان برای رسیدن به حقیقت، جذابیت داشت.

شلیک نهایی سرگرد کلانی

ایفای نقش سرگرد کلانی را داریوش فرهنگ در سریال شلیک نهایی برعهده داشت و این شخصیت هنوز جزو آثار به یادمانی کارنامه کاری اوست. کلانی، ماموری وظیفه‌شناس بود که موظف می‌شود باندی خلافکار را که مشغول قاچاق و دیگر جرایم بودند، به دام بیندازد. او در این میان متوجه می‌شود یکی از دوستانش در این باند حضور دارد. خود نیز به باند نفوذ می‌کند تا آن را منهدم کند.

در این قصه درگیری‌های عاطفی و نقشه‌ریزگانه‌اش، باعث شد برای مخاطبان به یادمانی شود.

قصه جناب سروان و دخترش

سروان ناصر محمدی با بازی عبدالرضا اکبری در سریال مزد ترس جزو نخستین پلیس‌های ایرانی است که اوایل دهه ۷۰ مخاطبان زیادی را با خود همراه کرد و بسیاری اکبری، بازیگر این سریال را با همین نام می‌شناختند. شخصیت‌پردازی سروان محمدی و درگیری خانواده او در ماجرای پرونده قتل که پیگیری می‌کرد و صدمه دیدن دخترش در این میان، از ویژگی‌هایی بود که قصه او را تازه می‌کرد.

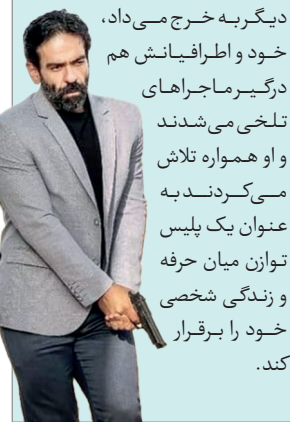
ماجراهای سرگرد جوان

سرگرد کاوه کیهان از آن پلیس‌های خوش‌پوش و جوانی است که در سال‌های اخیر مخاطبان با آن آشنا شدند. این شخصیت در مجموعه دو فصلی نوار زد یک بار با بازی امیر آقایی و در سری دوم با نقش آفرینی بانینال شومون، در کنار هوشی که برای رمزگشایی جنایات و جرم‌های دیگر به خرج می‌داد، خود و اطرافیانش هم درگیر ماجراهای تلخی می‌شدند و او همواره تلاش می‌کردند به عنوان یک پلیس توازن میان حرفه و زندگی شخصی خود را برقرار کند.

بازپرسی با لهجه شیرین

امیرحسین اوصیا حتما یکی از شخصیت‌هایی است که در میان بازپرس‌های ایرانی در قاب تلویزیون در خاطرمون مانده‌است. این شخصیت با بازی جهانیش سلطان‌ی همراه دستیارش مصطفی با نقش آفرینی بهزاد خداویسی در نیمه دهه ۷۰ گره‌گشای چند ماجرای معمایی پلیسی بود و با ویژگی‌های ایرانی به علاوه درایت و لهجه شیرینی که داشت، هنوز برایمان جذاب است.

پلیس هم اشتباه می‌کند

این‌که چطور یک پلیس در آثار نمایشی قهرمان می‌شود، بستگی به این دارد که رسانه و همچنین خود پلیس چه می‌خواهد نشان دهد. البته بخشی از آن هم مربوط به ویژگی‌های است که برای مردم جالب است و اصطلاحاً یک شخصیت سینمایی را خلق می‌کند. به نظر من کاراکتر جالب، آنی است که اشتباه کند سپس بکوشد اشتباه‌اش را جبران کند. به میزان قابل قبولی هوش دارد اما مثل هر آدم دیگری خصلت‌های منفی هم دارد. این وجوه، شخصیت

کریم لک‌زاده فیلمنامه‌نویس و کارگردان

نوشتن فیلمنامه‌های پلیسی اعمال شود، همه پلیس‌ها شبیه همدیگر می‌شوند و شما نمی‌توانید شخصیت‌پردازی خوبی داشته باشید. هر نقش بنا بر تصمیمات، اشتباه‌ها و اتفاقاتی که برایش رخ می‌دهد، شخصیت‌پردازی می‌شود و در این صورت است که یک پلیس هویت فردی پیدا می‌کند. شخصیت شرلوک هولمز-البته در نسخه قدیمی آن- و پوآرو کاراکترهایی هستند که با وجود هوش برتری که دارند، باز درگیر اتفاقات مختلف می‌شوند و همین، آنها را در ذهن مخاطبان ماندگار کرده‌است. یک شخصیت درخشان به جای این‌که درس اخلاق بدهد، به سمت کشف حقیقت می‌رود؛ چراکه برایش مهم‌تر است. آنها جوابی حقیقت هستند که یک اصل مهم برای انسان است. برای نوشتن سریال نوارد زرد حداقل سه چهار ماه تحقیق کردم. با کارآگاهی حرف‌زد

یک پلیس را زمینی‌تر و برای مردم جالب‌تر می‌کند. لژوما پلیس، آدم مقدس و مصون از اشتباه نیست. آدمی نیست که در اطرافیانش هیچ خطایی صورت نمی‌گیرد. نباید تصویری ارائه شود که مردم باورش نکنند. اگر این‌گونه پیش برویم، آثار سفارشی و به صورت دستورالعمل جلوه می‌کند. یکی از پلیس‌های ایرانی که قصه‌اش را تماشا کردیم، سروان محمدی در سریال مزد ترس بود. او شخصیتی است که هنوز در یادمان هست. این هم به آن دلیل است که به عنوان پلیس، اتفاقاتی برای دخترش افتاد و خانواده‌اش درگیر ماجرا شدند. او همچنین گاهی اشتباه‌هایی انجام می‌داد و لطمه می‌دید. کشف حقیقت و کمک کردن به کسانی که ممکن بود جنایتکار قصه به آنها آسیب بزند، او را شخصیتی واقعی‌تری می‌کرد. اگر این‌طور نباشد و دستورالعمل‌های سفت و سختی برای

که می‌گفت با هزینه خودم پرونده‌ای را جلو بردم تا بفهمم ماجرا چیست. درواقع آنها اسکلتی متعلق به ۴۰ سال پیش پیدا کرده بودند و چون هیچ‌کس نبوده تا هزینه شناسایی دی‌ان‌ای را بپردازد؛ بازرس پرونده با هزینه شخصی خود تحقیقات را آغاز می‌کند تا ببیند این فرد به چه دلیل کشته شده‌است. اینها نشان از اهمیت کشف حقیقت و جذابیت آن دارد.

برای شنیدن بخشی از این افکار نظر کیو آرکد را اسکن کنید

یادداشت شفاهی

نگاه آسیب‌شناسانه به کتاب و کتابخوانی در برنامه‌های صداوسیما

کتاب؛ عضو یار مهربان خانواده‌های ایرانی

تدریس، تلاش کرده تا به شکل عملی دوره‌های بازیگری، کارگردانی و... را بیاورد تا با اشراف بیشتر قدم بردارد. آذین، سال‌هاست در مطبوعات می‌نویسد و می‌توان گفت که جزو قدیمی‌های روزنامه اطلاعات و به‌ویژه مجله اطلاعات هفتگی است.

مقالات او با عناوین جشنواره‌ها و جایزه‌های سیاسی-سینمایی، سینمای بی‌معنی؟! موسیقی‌سازان سینما، فرهنگ نام‌ها و فیلم‌های موسیقی در سینما، از خاطره‌درمانی تا فحشه‌درمانی و... کم نیست. در نوشتار پیش رو، این کارشناس ضمن آسیب‌شناسی برنامه‌های کتاب در رادیو و تلویزیون، برای برنامه‌سازان و مدیران رسانه ملی پیشنهادهایی ارائه کرده است.

غفلت از کتاب‌های روز

در میان رادیویی‌ها، رادیوفرهنگ بیشترین اهتمام را به مقوله کتاب و کتابخوانی دارد و در چند برنامه پوشش می‌دهد. با این همه اغلب موضوعات بخش کتاب آن به بررسی آثار کلاسیک ایرانی و خارجی اختصاص دارد و به‌ندرت کتاب‌های مهم روز مورد تحلیل و بررسی قرار می‌دهند. بیشتر آثار رادیوفرهنگ به نقد و بحث حافظ، مولانا و نظامی اختصاص دارد با این‌که این توجه در جایگاه خودش خوب است اما سبب غفلت از رخدادهای روز جهان کتاب شده است.

بخش دیگری از کتاب‌های این شبکه درباره آثار خارجی و ترجمه است و کمتر به کتاب‌های ادبی هنری تالیفی روز جامعه عنایت می‌شود. این نقص به طرق دیگر در برنامه‌های سیما هم مشاهده می‌شود به‌گونه‌ای که در برنامه‌های کتاب و کتابخوانی و کتاب‌بازی بیش از حد، مسائل حاشیه‌ای و طرح دیدگاه‌های مهمانان برنامه ارجحیت دارند. هیچ‌کدام از برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی از زوایای فرهنگی، اقتصادی، حتی سیاسی و نقش و تاثیرات آنها بر کتاب و کتاب بر آنها به کتاب و کتابخوانی نمی‌پردازد.

راهنمای جوامع برای رشد

کتاب؛ نماد اجتماعی، فرهنگ و هنر یک کشور و ملت است، چراکه بخش اعظم آثار ادبی، هنری، علمی، اقتصادی و سیاسی در قالب شعر، داستان، نمایشنامه، فیلمنامه، نوشتار، پژوهش‌های علمی و اقتصادی و مباحث سیاسی در مقام کتاب تجلی و ارائه می‌شود. همچنین کتاب‌های آموزشی و تحصیلی رکن اساسی و آموزش پرورش است. بنابراین توجه به کتاب و امر کتابخوانی یک مقوله فرهنگی نیست بلکه نور و راهنمای جوامع برای رشد و ترقی و تکامل محسوب می‌شود. صداوسیما به‌عنوان یک رسانه جمعی و فراگیر که جایگاه مهم و تعیین‌کننده در فرهنگسازی دارد، کوشیده تا به مسائل مرتبط به کتاب و کتابخوانی بپردازد و چند شبکه رادیویی و تلویزیونی به این مهم می‌پردازند ولی واقعیت این که افزودن بر کافی بودن کم و کیف این برنامه‌ها، از منظر آسیب‌شناسی برنامه‌هایی که مباحث کتاب و کتابخوانی را با هدف ارتقای سطح دانش عمومی و تعالی دانشی و رشد کمی کتابخوان‌ها طرح و دنبال می‌کنند، به چند مساله مهم، کم‌اعتنا و کم‌توجه هستند.

جای خالی نقدهای کارشناسی

تولید و چاپ کتاب با محتوا به مسائل مادی و مالی وابسته است و این موضوع مهمی است. فقر مادی بسیاری از مؤلفان مانع از چاپ آثار می‌شود. از آن سو قیمت بالای کتاب مانع خرید کتاب برای دوستداران کتاب می‌شود. بنابراین جای بحث و نقدهای کارشناسان با حضور مؤلفان، ناشران، مدیران فرهنگی و نقادان ادبی خالی است.

باید هدف پیش‌روی برنامه‌سازان و مدیران رسانه ملی، تحلیل آسیب‌شناسانه، همدلی و هم‌گامی ملی در جهت یافتن راهکارهای صعود تولیدات کتاب و کتابخوانی در جامعه باشد. متأسفانه برخی برنامه‌ها و نمایشگاه‌های بزرگ کشور بیش از آن‌که در جهت رشد کیفیت آثار و ارتقای فرهنگی کتابخوان‌ها، تأمین امکانات، تهیه و دسترسی کتاب توسط علاقه‌مندان باشد، در محدوده برگزاری بدون تاثیرات اجتماعی است. بنابراین ضرورت دارد مسؤولان مانند مردم و دوستداران کتاب به این موضوع اهمیت قائل شوند و در این عرصه با اختصاص هزینه‌ها، امکانات، تسهیلات و حمایت‌های لازم از مؤلفان و ناشران عزم ملی برای پیوستن کتاب به‌عنوان عضو و یار مهربان در جمع گرم خانواده، سرلوحه وظیفه خود قرار دهند.